

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Fusion for Energy z dnia 24 października 2019 r., ogłoszonej tego samego dnia, zawierającej listę członków personelu awansowanych w postępowaniu w sprawie awansu 2019, w zakresie w jakim nie zawierała ona nazwiska T. Bonicellego;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji Fusion for Energy z dnia 8 maja 2020 r. oddalającej zażalenie T. Bonicellego z dnia 22 stycznia 2020 r. na listę członków personelu awansowanych w postępowaniu w sprawie awansu 2019;
- obciążenie Fusion for Energy kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nadużycia władzy oraz naruszenia zasady dobrej administracji. Skarżący podnosi w tym zakresie, że pozwana notorycznie odmawia awansowania urzędników do grupy zaszerogowania AD 14 i uważa, że ta odmowa znacznie wykracza poza uznanie przysługujące organowi powołującemu w postępowaniu w sprawie awansu.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i oczywistego błędu w ocenie. Skarżący podnosi, że pozwana nie wykazała przeprowadzenia oceny jego osiągnięć i ich porównania z innymi urzędnikami w grupie zaszerogowania AD 13.
3. Zarzut trzeci, dotyczący dyskryminacji skarżącego, który jako kierownik wydziału nie podlega korzystnym przepisom art. 30 ust. 8 i 9 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, a w dodatku cierpi z powodu odmowy awansowania przez pozwaną jakichkolwiek urzędników do grupy zaszerogowania AD 14. W ten sposób niektórzy urzędnicy mający równą grupę zaszerogowania ze skarżącym, lecz niebędący kierownikami wydziału, mogą otrzymywać wyższe wynagrodzenie.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady ekspektatywy rozwoju kariery zawodowej. Skarżący wskazuje w tym względzie na swe znakomite sprawozdania z oceny, osiągnięcia utrzymujące się stale na wysokim poziomie, obowiązki wiążące się z dużą odpowiedzialnością, posługiwanie się przez niego w pracy wieloma językami, staż w grupie zaszerogowania oraz propozycję przełożonego, by przyznano mu awans w postępowaniu w sprawie awansu 2019, a także podobną rekomendację wspólnego komitetu ds. awansów.
5. Zarzut piąty, dotyczący braku uzasadnienia. Skarżący uważa w szczególności, że uzasadnienie oddalenia jego zażalenia przez organ powołujący nie zawiera konkretnych informacji dotyczących jego przypadku, co jest równoznaczne z całkowitym brakiem uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2020 r. – Aldi / EUIPO (CUCINA)

(Sprawa T-527/20)

(2020/C 329/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, C. Fürsen i M. Minkner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy CUCINA – zgłoszenie nr 18 135 080

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie R 463/2020-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2020 r. – Interfloat i GMB / Komisja**(Sprawa T-530/20)**

(2020/C 329/46)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Interfloat Corp. (Ruggell, Liechtenstein) i GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Niemcy)
(przedstawiciele: adwokaci U. Karpenstein i R. Sangi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 3287 final z dnia 26 maja 2020 r. dotyczącej działań SA.39990 (2016/C) (ex 2016/NN) (ex 2014/FC) (ex 2014/CP) wdrożonych przez Belgię na rzecz Ducatt NV i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Komisja nie powinna była umarzać formalnego postępowania wyjaśniającego wszczętego w wyniku skargi wniesionej przez skarżących. Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589⁽¹⁾ („rozporządzenie w sprawie pomocy państwa”) przewiduje specjalną i wyczerpująco uregulowaną procedurę formalnego postępowania wyjaśniającego dla zakończenia formalnego postępowania wyjaśniającego. Wymaga ona w szczególności, aby formalne postępowanie wyjaśniające zostało zakończone jedną z czterech form decyzji wymienionych wyczerpująco w art. 9. Umorzenie formalnego postępowania wyjaśniającego przewidziane jest tylko wtedy, gdy zainteresowane państwo członkowskie wycofa swoje zgłoszenie (art. 10). Zaskarżoną decyzją Komisja naruszyła brzmienie, systematykę i cel art. 108 ust. 2 TFUE oraz rozporządzenia w sprawie pomocy państwa a tym samym prawa procesowe skarżących w formalnym postępowaniu wyjaśniającym. Faktycznie brak jest wystarczającego uzasadnienia dla umorzenia postępowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).